

Amendement 1

Marco Zanni, Bernard Monot, Gerolf Annemans, Matteo Salvini, Auke Zijlstra
namens de ENF-Fractie

Verslag**A8-0310/2017****Gunnar Hökmark**

Het economisch beleid van de eurozone
2017/2114(INI)

Ontwerpresolutie (artikel 170, lid 4, van het Reglement) ter vervanging van de niet-wetgevingsontwerpresolutie A8-0310/2017**Resolutie van het Europees Parlement over het economisch beleid van de eurozone**

Europees Parlement,

- gezien artikel 52 van zijn Reglement,
- A. overwegende dat het bbp in de landen van de EU die geen deel van de eurozone uitmaken aanzienlijk sterker stijgt dan het bbp in de lidstaten die de euro hebben ingevoerd;
- B. overwegende dat onconventionele monetaire maatregelen alleen tot succes leiden indien zij worden geflankeerd door expansief fiscaal en begrotingsbeleid, zoals beklemtoond wordt in talrijke wetenschappelijke publicaties, en aangegeven is door prominente deskundigen en academici;
- C. overwegende dat de werkloosheid in de eurozone en de EU28 in augustus 2017 9,1 %, respectievelijk 7,6 % bedroeg, hetgeen duidelijk de problemen aantoont van de lidstaten die de eenheidsmunt hebben ingevoerd;
- D. overwegende dat de werkloosheidspercentages in de eurozone nog steeds sterk uiteenlopen, van 3,6 % tot 21,2 %;
- E. overwegende dat de economische en monetaire unie (EMU), die op grond van het Verdrag van Maastricht is opgericht, negatief heeft uitgewerkt op de ontwikkeling en de groei in de lidstaten;
- F. overwegende dat de gemeenschappelijk munt en het ontwerp ervan de voornaamste oorzaken zijn van de economische recessie, de lage inflatie en de structureel hoge werkloosheidspercentages waar de landen van de eurozone momenteel mee worden geconfronteerd;
- G. overwegende dat de opzet van de EMU ook negatieve gevolgen heeft voor de lidstaten met een lage verhouding tussen schuld en bbp en met een gering begrotingstekort, resulterend in een enorme toename van de inkomensongelijkheid tussen burgers en in de laagste niveaus van publieke en private investeringen van de afgelopen decennia;

1. merkt op dat, in tegenstelling tot in andere landen van de ontwikkelde wereld, de inkomens- en bbp-niveaus van vóór de crisis in de eurozone nog niet zijn hersteld; beklemtoont dat het macro-economische beeld onverminderd kwetsbaar is, met het risico van een 'seculiere stagnatie'; beklemtoont dat het bbp per hoofd van de bevolking in een aantal lidstaten nog altijd lager is dan de hoogste geregistreerde waarde vóór de toetreding tot de eurozone;
2. stelt vast dat het EMU-project vanaf het begin tot onhoudbare macro-economische onevenwichtigheden en inkomensongelijkheid heeft geleid, en de macro-economische asymmetriën tussen de lidstaten heeft vergroot; beklemtoont dat de gedwongen implementatie van structurele hervormingen in een aantal lidstaten de al moeilijke economische en sociale situatie nog verder heeft verslechterd;
3. beklemtoont dat de EU en de euro hun belofte van stabiliteit, groei, welvaart, en macro-economische en sociale convergentie niet hebben waargemaakt; beklemtoont dan ook dat in het Verdrag een formeel en democratisch mechanisme moet worden opgenomen dat de lidstaten de mogelijkheid biedt zich op enig moment via een snelle en eenvoudige procedure, en op ordentelijke wijze, terug te trekken uit de EMU en de eenheidsmunt;
4. is van oordeel dat een systeem van vaste wisselkoersen zoals dat van de eurozone de last van de aanpassing - middels het mechanisme van interne devaluatie - bij de arbeidsmarkt in de lidstaten legt, hetgeen het groeipotentieel en de lonen aantast en tegelijkertijd de werkloosheid opdrijft en deïndustrialisering in de hand werkt;
5. geeft aan dat de opzet van de EMU in de lidstaten qualitate qua tot hoge werkloosheid op de lange termijn, inflatie en geringe economische groei leidt;
6. plaats vraagtekens bij het EU-verhaal dat zegt dat de huidige economische crisis aan hoge staatsschulden en overheidstekorten toe te schrijven is, en geeft aan dat - zoals toegegeven door de ECB, bij monde van vice-president Vítor Constâncio, en het IMF, en aangetoond door prominente academici en in wetenschappelijke publicaties - de buitengewoon hoge staatsschulden en overheidstekorten slechts gevolgen zijn, aangezien de daadwerkelijke oorzaken veeleer in het hoge niveau van de particuliere (in het bijzonder buitenlandse) schulden als gevolg van de opzet van de EMU moeten worden gezocht; beklemtoont dat, gezien de potentiële risico's en bedreigingen voor de stabiliteit van de lidstaten, de niveaus van de particuliere buitenlandse schulden beter in de gaten moeten worden gehouden;
7. merkt op dat het aanhoudend hoge niveau van oninbare leningen in sommige lidstaten het gevolg is van het desastreuze economisch en het begrotingsbeleid zoals opgelegd door de EU en de trojka, gericht op het aanpassen van de externe onevenwichtigheden als gevolg van het lidmaatschap van de eurozone, resulterend in de ineenstorting van de interne vraag en - in het verlengde daarvan - faillissementen in zowel de particuliere, als de publieke sector, en in hoge werkloosheidscijfers;
8. is van mening dat, gezien de terughoudendheid van private partijen om in een ongunstig economisch klimaat investeringen te doen, alleen een omvangrijk plan voor overheidsinvesteringen de groei kan herstellen en de investeringen weer op peil kan

brenge in de lidstaten;

9. verwerpt de aanbevelingen van de Commissie betreffende de noodzaak van de introductie van flexibiliteit in de arbeidsmarktwetgeving; geeft aan dat, zoals blijkt uit de OESO-indicatoren met betrekking tot wetgeving op het gebied van bescherming van de werkgelegenheid, hoge niveaus van flexibiliteit op de arbeidsmarkt gepaard gaan met lagere lonen en minder sociale rechten;
10. beklemtoont dat de economische groei voornamelijk door publieke investeringen hersteld en ondersteund kan worden; stelt vast dat er in de eurozone nog steeds sprake is van een onaanvaardbare investeringskloof als gevolg van de door de EMU en de regels van Maastricht opgelegde restricties op begrotingsgebied en op het vlak van de overheidsfinanciën;
11. is van mening dat een adequaat niveau van overheidsinvesteringen op nationaal niveau onmiddellijke steun voor de reële economie, de werkgelegenheidssituatie en kmo's mogelijk zou maken, en tegelijkertijd de voorwaarden zou scheppen voor groei van het bbp op de lange termijn;
12. is van mening dat de verantwoordelijkheid voor het beleid op het gebied van de overheidsfinanciën en op monetair vlak volledig aan de lidstaten moet worden teruggegeven, teneinde ze in staat te stellen een passende mix van maatregelen te nemen ter bevordering van groei op de lange termijn en volledige werkgelegenheid;
13. betreurt het dat de instellingen van de EU en de EMU disproportioneel veel aandacht schenken aan het terugdringen van de overheidstekorten en de staatsschulden, omdat hiermee de investeringen, de werkgelegenheid en de economische groei worden belemmerd, en wordt verhinderd dat de economieën van de lidstaten kunnen groeien;
14. beklemtoont dat het economisch bestuur van de eurozone en de regels van de EMU de situatie van de overheidsfinanciën in de lidstaten hebben verslechterd, de economische groei hebben gefnuikt, de werkloosheid hebben vergroot, en een negatieve uitwerking hebben gehad op de duurzaamheid van zowel de private, als de publieke schuld;
15. verwerpt de landenspecifieke aanbevelingen van de Commissie met betrekking tot het beleid op het gebied van de overheidsfinanciën, op begrotingsgebied en ten aanzien van de arbeidsmarkt, omdat deze mislukt en ongeschikt gebleken zijn;
16. beklemtoont dat de lidstaten op nationaal vlak hun eigen economisch, begrotings- en monetair beleid moeten kunnen implementeren zonder door de Europese instellingen opgelegde beperkingen, met volledige inachtneming van de beginselen van democratie en soevereiniteit zoals vastgelegd in hun respectieve grondwetten;
17. acht de opzet van de Europese economische en monetaire unie, alsook de door de instellingen van de EU aan de lidstaten opgelegde structurele hervormingen en de aan hun adres gedane aanbevelingen, ondemocratisch en rampzalig; dringt er derhalve op aan de eurozone onverwijld op ordentelijke wijze te ontmantelen, hetgeen de Europese landen in staat zal stellen te kiezen voor een passende mix van economische, monetaire en begrotingsmaatregelen met het oog op het verwezenlijken van stabiele groei op de

lange termijn en volledige werkgelegenheid;

18. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Europese Raad, de Commissie, de eurogroep, de ECB, en de regeringen en parlementen van de lidstaten.

Or. en